

- ORDENACIÓ ESTRUCTURAL / ORDENACIÓN ESTRUCTURAL -

**BÉ IMMOBLE DE RELLEVÀNCIA LOCAL (JARDI HISTÒRIC D'INTERÉS LOCAL) /
 BIEN INMUEBLE DE RELEVANCIA LOCAL (JARDÍN HISTÓRICO DE INTERÉS)**

Codi / Código: C2.45

1- DADES IDENTIFICATIVES / DATOS IDENTIFICATIVOS

DENOMINACIÓ / DENOMINACIÓN	Jardins del Reial - Vivers / Jardines del Real - Viveros
TIPUS ARQUITECTÒNIC / TIPO ARQUITECTÓNICO	--
LLENGUATGE DE FAÇANA / LENGUAJE DE FACHADA	--
ADREÇA POSTAL / DIRECCIÓN POSTAL	C/ VUELTA DE LRUISEÑOR 37ac
EMPLAÇAMENT / EMPLAZAMIENTO	6636102 YJ2763H
COORDENADES UTM / COORDENADAS UTM	30S 726545 E 4373506 N
TITULARITAT / TITULARIDAD	Pública / Pública Ayuntamiento de Valencia
PROTECCIÓ ANTERIOR / PROTECCIÓN ANTERIOR	Parcial. PEP-EBIC 08 (B.O.P. 01/06/2016)

2- PROTECCIÓ / PROTECCIÓN

3- PLÀNOL DE SITUACIÓ / PLANO DE SITUACIÓN

SECCIÓ / SECCIÓN
 PATRIMONI CULTURAL / PATRIMONIO CULTURAL

CATALOGACIÓ / CATALOGACIÓN
 INDIVIDUALITZADA / INDIVIDUALIZADA

PROTECCIÓ GENERAL / PROTECCIÓN GENERAL:
INTEGRAL / INTEGRAL

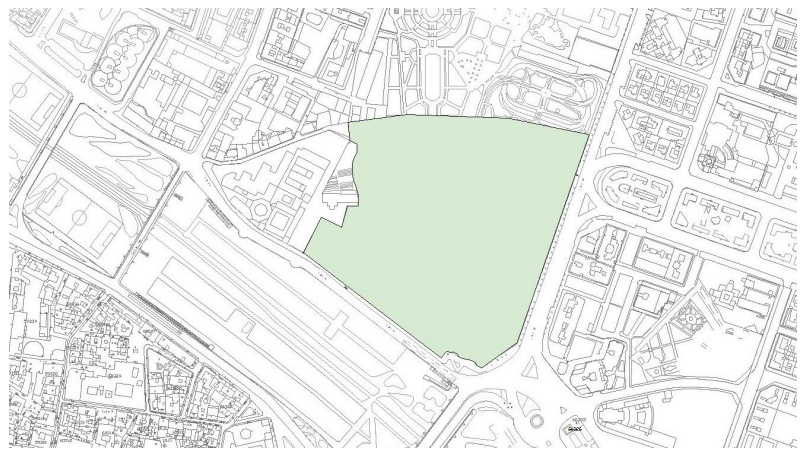
Conté / Contiene: -BRL- EEIL (C2.53), BRL - EPA (C2.60) -
 Arbrat i conjunt arbori protegit / Arbolado y conjunto
 arbóreo protegido

INCLÒS EN/ INCLUIDO EN

Entorn de protecció de BIC / Entorno de protección de BIC



Àrea de vigilància arqueològica (AVA) /
 Área de vigilancia arqueológica (AVA)



CLASSE / CLASE **BÉ IMMOBLE DE RELLEVÀNCIA LOCAL (JARDI HISTÒRIC D'INTERÉS LOCAL) / BIEN INMUEBLE DE RELEVANCIA LOCAL (JARDÍN HISTÓRICO DE INTERÉS LOCAL)**

JUSTIFICACIÓ LEGAL / JUSTIFICACIÓN LEGAL Bé de Rellevància Local per art. 46 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat Valenciana, del Patrimoni Cultural Valencià - Bien de Relevancia Local por art. 46 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat Valenciana, del Patrimonio Cultural Valenciano.

4- FOTOGRAFIES / FOTOGRAFÍAS

2.



3.



- ORDENACIÓ ESTRUCTURAL / ORDENACIÓN ESTRUCTURAL -**BÉ IMMOBLE DE RELLEVÀNCIA LOCAL (JARDI HISTÒRIC D'INTERÉS LOCAL) /
BIEN INMUEBLE DE RELEVANCIA LOCAL (JARDÍN HISTÓRICO DE INTERÉS**

Codi / Código: C2.45

5- DESCRIPCIÓ - REFERÈNCIES DOCUMENTALS / DESCRIPCIÓN - REFERENCIAS DOCUMENTALES**DESCRIPCIÓ / DESCRIPCIÓN**

Entorn en què se situa / Entorno en el que se sitúa

Els Jardins del Reial-Vivers constitueix el parc urbà de majors dimensions de la ciutat. Té el seu origen en actuacions urbanístiques recents. La seua delimitació actual procedeix de l'ordenació del Pla General d'Ordenació de València i la seua comarca de l'any 1943. Este espai procedeix de la unió dels terrenys ocupats pel Palau Reial de la Ciutat i les seues hortes i pels anomenats Vivers Municipals. El Palau Reial va ser derruït al començament del segle XIX per la possibilitat de que fóra utilitzat per les tropes.

Los Jardines del Real-Viveros constituyen el parque urbano de mayores dimensiones de la ciudad. Tienen su origen en actuaciones urbanísticas recientes. Su delimitación actual procede de la ordenación del Plan General de Ordenación de València y su comarca de 1943. Este espacio procede de la unión de los terrenos ocupados por el Palacio Real de la Ciudad y sus huertas y por los llamados viveros municipales. El Palacio Real fue derruido a comienzos del siglo XIX ante la posibilidad de que fuera utilizado por las tropas.

Enquadrament històric i evolució / Encuadre histórico y evolución

Es troba en l'àrea on se situava el Palau Reial, destruït en el segle XIX, el qual va servir com a punta de llança al creixement urbà de la ciutat a l'altra part del riu. La condició de seu de la cort reial, propiciarà la creació d'un espai públic especial, basat en el seu ús d'oci i cultura urbana.

Se encuentra en el área donde se situaba el Palacio Real, destruido en el siglo XIX, el cual sirvió como punta de lanza al crecimiento urbano de la ciudad a la otra parte del río. Su condición de sede de la corte real, propicia la creación de un espacio público especial, basado en su uso de ocio y cultura urbana.

Descripció formal y funcional / Descripción formal y funcional

Aquests jardins, que ocupen actualment 200.000 m², són producte de successives intervencions i ampliacions sobre la finca d'esbarjo que el rei moro de València Alí Bufat Muley tenia al costat del riu i en la qual Jaime I va establir la seua caserna quan va conquerir València en 1239. En el s. XV, durant el regnat d'Alfonso el Magnànim, van aconseguir la seua màxima esplendor. El treball dels lligadors d'hortes sobre plantacions de murtes, tarongers, limoners i cidrons era admirat i reclamat per totes les corts reals; consten documentalment enviaments de jardineros i plantes cap a Nàpols, Sevilla, Barcelona o Aranjuez. Nombroses cròniques de viatgers insisteixen a expressar gran admiració per aquests jardins i per la forma en què es treballaven tarongers i murtes no solament per a fer figures, sinó també murs i formes arquitectòniques diferents per mitjà d'espalleres i altes tanques, introduint una nova manera de conrear els cítrics que tindria gran difusió a Itàlia i a Europa meridional en els segles successius. Gens es conserva del traçat ni del tipus de vegetació original. Avui és un parc públic d'amplis passejos, amb un arbrat important (veure el gran Podocarpus latifolia al final del passeig Antonio Machado) la gran varietat de cupressàcies i palmàcies, les diverses espècies del gènere ficus i un llarg llistat de 100 espècies arbòries diferents a més d'una gran gamma d'arbusts que han vingut a substituir el que van anar tarongers, xiprers i murtes retallades dels antics Jardins del Real. Grans zones de gespa dels jardins més recents, amb llac, roserar, aviari, quioscos en les places assolellades o amb bosquets de pins, jocs infantils, etc. alternen amb altres de vegetació estructurant, menys difusa: passeig de washingtonies, túnel d'heura, camins serpentejants i tanques que voregen massissos simètrics, recordant que estem en un jardí format per la juxtaposició d'èpoques diferents.

Entre les escultures, mereix especial atenció el grup de les quatre estacions situades al costat de la aviari i representades per les figures mitològiques de Venus, Apol·lo, Diana i Cronos. Datan del s. XVII i van ser esculpides en marbre blanc per l'escultor genovès Giacomo Ponzanelli per a l'hort del Canónic Pontons; després de diverses vicissituds i emplaçaments van ser col·locades en aquests jardins a mitjan anys vint del segle XX.

Cal destacar com a singularitat el xicotet jardí contigu al Museu de Belles arts, al que s'accedeix per la portada de 1697 procedent de la desapareguda Col·legiata de Sant Bartolomé. El jardí, realitzat en 1952 segons projecte de Javier de Winthuysen, encara conserva el seu traçat i part de la vegetació, l'aroma dels cítrics i el murmur de l'aigua característiques dels xicotets jardins i patis valencians.

També cal ressenyar el pavelló, obra de Luis Gay (1965), concebut com a restaurant i avui reconstruït i reconvertit per José M^a Herrera García en Museu de Ciències Naturals

[Pres de la Guia d'Arquitectura de València]

Sobre el solar del seu sector més antic s'alçava la cinquena d'esbarjo Omunya cridada Rahal, manada construir en el segle XI pel Rei Moro Abd Al-Aziz, i que Don Jaime el conqueridor va ampliar i va transformar en

Estos jardines, que ocupan actualmente 200.000 m², son producto de sucesivas intervenciones y ampliaciones sobre la finca de recreo que el rey moro de València Alí Bufat Muley tenía junto al río y en la que Jaime I estableció su cuartel cuando conquistó València en 1239. En el s. XV, durante el reinado de Alfonso el Magnánimo, alcanzaron su máximo esplendor. El trabajo de los lligadors d'hortes sobre plantaciones de mirtos, naranjos, limoneros y cidros era admirado y reclamado por todas las cortes reales; constan documentalment envíos de jardineros y plantas hacia Nápoles, Sevilla, Barcelona o Aranjuez. Numerosas crónicas de viajeros insisten en expresar gran admiración por estos jardines y por la forma en que se trabajaban naranjos y mirtos no sólo para hacer figuras, sino también muros y formas arquitectónicas distintas por medio de espalleres y altos setos, introduciendo un nuevo modo de cultivar los cítricos que tendría gran difusión en Italia y en Europa meridional en los siglos sucesivos. Nada se conserva del trazado ni del tipo de vegetación original. Hoy es un parque público de amplios paseos, con un arbolado importante (ver el gran Podocarpus latifolia al final del paseo Antonio Machado) la gran variedad de cupresáceas y palmáceas, las diversas especies del género ficus y un largo listado de 100 especies arbóreas diferentes además de una gran gama de arbustos que han venido a sustituir lo que fueron naranjos, cipreses y mirtos recortados de los antiguos Jardines del Real. Grandes zonas de césped de los ajardinamientos más recientes, con lago, rosalada, pajarera, kioscos en las plazas soleadas ó con bosquets de pinos, juegos infantiles, etc. alternan con otras de vegetación estructurante, menos difusa: paseo de washingtonias, túnel de hiedra, caminos serpenteantes y setos que bordean macizos simétricos, recordando que estamos en un jardín formado por la yuxtaposición de épocas diferentes.

Entre las esculturas, merece especial atención el grupo de las cuatro estaciones situadas junto a la pajarera y representadas por las figuras mitológicas de Venus, Apolo, Diana y Cronos. Datan del s. XVII y fueron esculpidas en mármol blanco por el escultor genovés Giacomo Ponzanelli para el huerto del Canónigo Pontons; tras diversas vicisitudes y emplazamientos fueron colocadas en estos jardines a mediados de los años veinte del siglo XX.

Cabe destacar como singularidad el pequeño jardín contiguo al Museo de Bellas Artes, al que se accede por la portada de 1697 procedente de la desaparecida Colegiata de San Bartolomé. El jardín, realizado en 1952 según proyecto de Javier de Winthuysen, aún conserva su trazado y parte de la vegetación, el aroma de los cítricos y el murmullo del agua características de los pequeños jardines y patios valencianos.

También cabe reseñar el pabellón, obra de Luis Gay (1965), concebido como restaurante y hoy reconstruido y reconvertido por José M^a Herrera García en Museo de Ciencias Naturales

[Tomado de la Guía de Arquitectura de Valencia]

Sobre el solar de su sector más antiguo se levantaba la quinta de recreo

- ORDENACIÓ ESTRUCTURAL / ORDENACIÓN ESTRUCTURAL -

BÉ IMMOBLE DE RELLEVÀNCIA LOCAL (JARDI HISTÒRIC D'INTERÉS LOCAL) / BIEN INMUEBLE DE RELEVANCIA LOCAL (JARDÍN HISTÓRICO DE INTERÉS)

Codi / Código: C2.45

Alçàsser Regi, rebent posteriorment el nom de Palau Real, reedificat en temps de Pedro IV.

En 1810, i amb motiu de la guerra de la independència, el Palau del Real va ser enterament derrocat per presumptes raons estratègiques, salvant-se de la seua grandiosa fàbrica tan sols algun fragment de teginat que es conserva en l'Arxiu del Regne. Fins a aqueixa data va ser residència oficial dels virreis, primer, i dels capitans generals després. En 1814 el capità general de València, don Francisco Javier Elio, va ordenar amuntegar els enderrocs del derrocat palau real i va formar amb ells dos xicotets monticles que va envoltar de massissos sustentats, ombrejats d'arbust i de flors. Est és el vestigi més antic dels actuals jardins que, destinats a jardí d'aclimatació i escola d'agricultura durant el segle passat, des de principis d'est han anat sent progressivament embellits amb andanes, emparrats, fonts, massissos, umbracles, pèrgoles, bancs revestits de "manisetes", adornos, estàtues, etcètera.

La denominació de Jardins de Vivers es ve utilitzant des que en 1903 aquest parc va ser donat a l'ajuntament per a planter o vivers d'arbres.

Anteriorment havia pertangut a la Diputació Provincial, organisme al que havia sigut cedida la propietat dels Jardins del Real pel Real Patrimoni en 1869.

Circumda l'extens recinte dels Jardins del Real un sobri reixat de ferro forjat sostinguda per sòcol i pilars, de pedra o rajola, tots rematats per bells pinacles de pedra. La part primitiva de reixat va ser traslladada en 1926 del jardí de la glorieta, on s'havia instal•lat en 1860. El tram de la portada principal més sumptuós, posseeix un fort caràcter romàntic.

[Extracte de la Web de l'ajuntament de valència]

Omunya llamada Rahal, mandada construir en el siglo XI por el Rey Moro Abd Al-Aziz, y que Don Jaime el conquistador amplió y transformó en Alcázar Regio, recibiendo posteriormente el nombre de Palacio Real, reedificado en tiempos de Pedro IV.

En 1810, y con motivo de la guerra de la independencia, el Palacio del Real fue enteramente derribado por presuntas razones estratégicas, salvándose de su grandiosa fábrica tan sólo algún fragmento de artesonado que se conserva en el Archivo del Reino. Hasta esa fecha fue residencia oficial de los virreyes, primero, y de los capitanes generales después. En 1814 el capitán general de Valencia, don Francisco Javier Elio, ordenó amontonar los escombros del derribado palacio real y formó con ellos dos pequeños montículos que rodeó de macizos sustentantes, sombreados de arbusto y de flores. Este es el vestigio más antiguo de los actuales jardines que, destinados a jardín de aclimatación y escuela de agricultura durante el siglo pasado, desde principios de este han ido siendo progresivamente hermoseados con andenes, emparrados, fuentes, macizos, umbráculos, cenadores, bancos revestidos de "manisetas", adornos, estatuas, etcètera.

La denominación de Jardines de Viveros se viene utilizando desde que en 1903 este parque fue donado al ayuntamiento para plantel o viveros de árboles. Anteriormente había pertenecido a la Diputación Provincial, organismo al que había sido cedida la propiedad de los Jardines del Real por el Real Patrimonio en 1869.

Circumda el extenso recinto de los Jardines del Real una sobria verja de hierro forjado sostenida por zócalo y pilares, de piedra o ladrillo, todos rematados por bellos pináculos de piedra. La parte primitiva de verja fue trasladada en 1926 del jardín de la glorieta, a donde se había instalado en 1860. El tramo de la portada principal más suntuoso, posee un fuerte carácter romántico.

[Extracto de la Web del ayuntamiento de valencia]

Parts integrants / Partes integrantes

-Jardins
-Arbrat
- Parterres
- Escultures

-Jardines
-Arbolado
- Parterres
- Esculturas

Solucions constructives / Soluciones constructivas

Elements d'interés / Elementos de interés

- Arbrat
- Casa del jardiner major
- Estructura paisatgística
- Exemplars escultòrics:

Estàtua de Venus. Giacomo Antonio Ponsonelli (instal•lada en els Jardins del Real cap a 1925).

Estàtua de Diana. Giacomo Antonio Ponsonelli (instal•lada en els Jardins del Real cap a 1925).

Estàtua d'Apol•lo. Giacomo Antonio Ponsonelli (instal•lada en els Jardins del Real cap a 1925).

Estàtua de Plutó. Giacomo Antonio Ponsonelli (instal•lada en els Jardins del Real cap a 1925).

Bust de Francisco Javier Elío. José Gil Nadales (1923).

Estàtua L'Ídol. José Capuz Mamano (1925).

Estàtua Boira Boreal. Julio Belloch i Casassis (1925).

Bust de Constantí Llombart. Ramón Andrés Cabrelles (1928).

Bust de Roque Chabás Llorens. José Arnal García (1929).

Estàtua de Flora. Anònim (1930).

Bust i grup escultòric de Vicente Wenceslao Querol Campos. José Arnal García (1931)

Bust de la Dama d'Elx. Enrique Cuñat (1938).

Estàtua de Fúria dorment. José Capuz Mamano (1939).

Estàtua de Pax. Anònim (1945).

Bust de Fra Pedro Ponce de León. Salvador Octavio Vicent Cortina (1951).

Estàtua d'Adollescent. José Esteve Edo (1952).

Bust de Maternitat. José Esteve Edo (1955).

Estàtua En repòs. José Esteve Edo (1966).

Estàtua a Walter Elías Disney. Genoll Alce Marbres (1968).

- Arbolado
- Casa del jardiner major
- Estructura paisajística
- Ejemplares escultòrics:

Estatua de Venus. Giacomo Antonio Ponsonelli (instalada en los Jardines del Real hacia 1925).

Estatua de Diana. Giacomo Antonio Ponsonelli (instalada en los Jardines del Real hacia 1925).

Estatua de Apolo. Giacomo Antonio Ponsonelli (instalada en los Jardines del Real hacia 1925).

Estatua de Plutón. Giacomo Antonio Ponsonelli (instalada en los Jardines del Real hacia 1925).

Busto de Francisco Javier Elío. José Gil Nadales (1923).

Estatua El Ídolo. José Capuz Mamano (1925).

Estatua Bruma Boreal. Julio Belloch y Casares (1925).

Busto de Constantí Llombart. Ramón Andrés Cabrelles (1928).

Busto de Roque Chabás Llorens. José Arnal García (1929).

Estatua de Flora. Anónimo (1930).

Busto y grupo escultórico de Vicente Wenceslao Querol Campos. José Arnal García (1931)

Busto de la Dama de Elche. Enrique Cuñat (1938).

Estatua de Furia durmiente. José Capuz Mamano (1939).

Estatua de Pax. Anónimo (1945).

Busto de Fray Pedro Ponce de León. Salvador Octavio Vicent Cortina (1951).

Estatua de Adolescente. José Esteve Edo (1952).

Busto de Maternidad. José Esteve Edo (1955).

Estatua En reposo. José Esteve Edo (1966).

- ORDENACIÓ ESTRUCTURAL / ORDENACIÓN ESTRUCTURAL -**BÉ IMMOBLE DE RELLEVÀNCIA LOCAL (JARDI HISTÒRIC D'INTERÉS LOCAL) /
BIEN INMUEBLE DE RELEVANCIA LOCAL (JARDÍN HISTÓRICO DE INTERÉS**

Codi / Código: C2.45

Grup escultòric d'Aiguaderes. S. Octavio Vicent Cortina (1970-72).
Estàtua de Xica reclinada amb llibre. José Esteve Edo (1978).
Bust de Luis Fullana Mira. Rafael Orellana (1978).
Bust de Francisco Badenes Dalmau. José Esteve Edo (1979).

Estatua a Walter Elías Disney. Rodilla Levante Mármoles (1968).
Grupo escultórico de Aguadoras. S. Octavio Vicent Cortina (1970-72).
Estatua de Muchacha reclinada con libro. José Esteve Edo (1978).
Busto de Luis Fullana Mira. Rafael Orellana (1978).
Busto de Francisco Badenes Dalmau. José Esteve Edo (1979).

Béns mobles / Bienes muebles

Estan protegits i tenen la consideració de B.R.L. els elements decoratius i béns mobles relacionats directament amb el ben patrimonial

Están protegidos y tienen la consideración de B.R.L. los elementos decorativos y bienes muebles relacionados directamente con el bien patrimonial

Estat de conservació / Estado de conservación

Bon estat

Buen estado

Elements impropis / Elementos impropios

Es consideren elements impropis tots aquells que coincidisquen amb els descrits en l'article de les Normes del Pla Especial destinat a ells.

Se consideran elementos impropios todos aquellos que coincidan con los descritos en el artículo de las Normas del Plan Especial destinado a ellos.

Intervencions recents / Intervenciones recientes**REFERÈNCIES DOCUMENTALS / REFERENCIAS DOCUMENTALES**

- Web del Ayuntamiento de Valencia. Infocidad. [http://www.valencia.es/ayuntamiento/Infocidad_accesible.nsf/]
- VV.AA.: *Guía de arquitectura de Valencia*. CTAV. Valencia 2007.

6- VALORACIÓ DEL SEU INTERÈS / VALORACIÓN DE SU INTERÉS

- Arquitectònic / Arquitectónico Històric / Histórico Etnològic / Etnológico Espais lliures i jardins / Espacios libres y jardines Paisatgístic / Paisajístico Béns mòbles / Bienes muebles

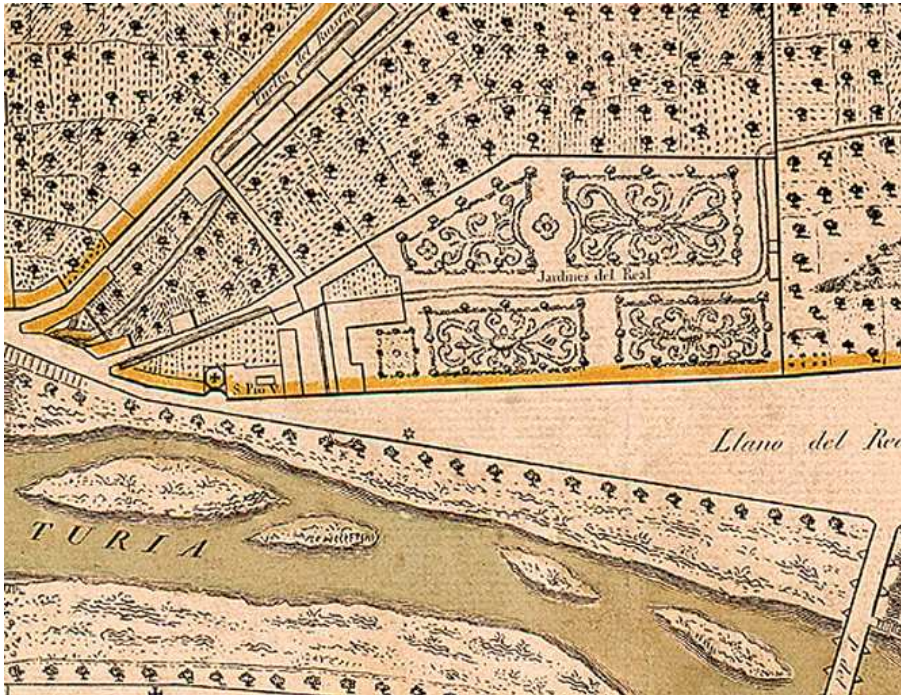
- ORDENACIÓ ESTRUCTURAL / ORDENACIÓN ESTRUCTURAL -

**BÉ IMMOBLE DE RELLEVÀNCIA LOCAL (JARDI HISTÒRIC D'INTERÉS LOCAL) /
BIEN INMUEBLE DE RELEVANCIA LOCAL (JARDÍN HISTÓRICO DE INTERÉS**

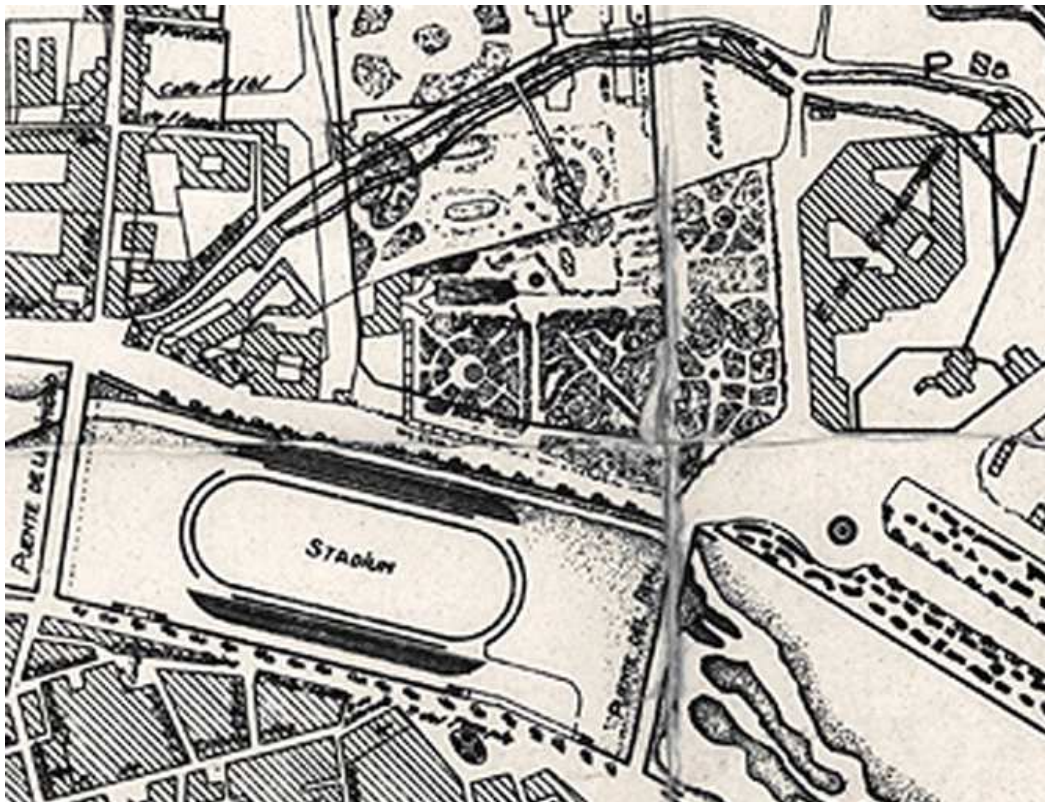
Codi / Código: C2.45

7- DOCUMENTOS GRÀFICS / DOCUMENTOS GRÁFICOS

DOCUMENTS GRÀFICS / DOCUMENTOS GRÁFICOS



4. Plànol geomètric de la ciutat de València cridada del Cid. Francisco Ferrer (1828) / Plano geométrico de la ciudad de Valencia llamada del Cid. Francisco Ferrer (1828)



5. Plànol general de València (1925) / Plano general de Valencia (1925)

- ORDENACIÓ ESTRUCTURAL / ORDENACIÓN ESTRUCTURAL -

**BÉ IMMOBLE DE RELLEVÀNCIA LOCAL (JARDI HISTÒRIC D'INTERÉS LOCAL) /
BIEN INMUEBLE DE RELEVANCIA LOCAL (JARDÍN HISTÓRICO DE INTERÉS**

Codi / Código: C2.45



6. Vista exterior / Vista exterior



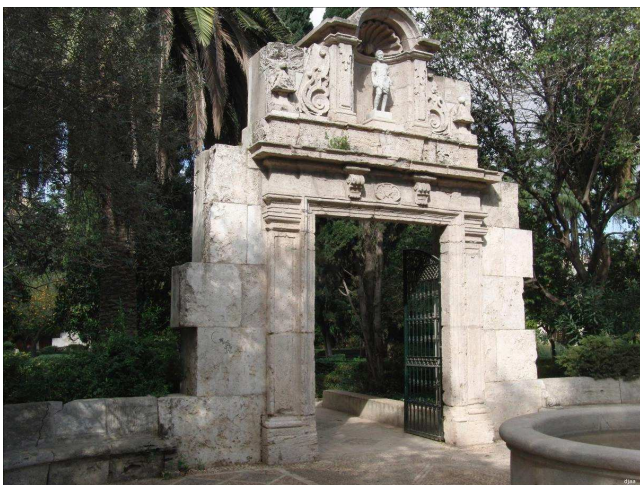
7. Vista interior del jardí / Vista interior del jardín



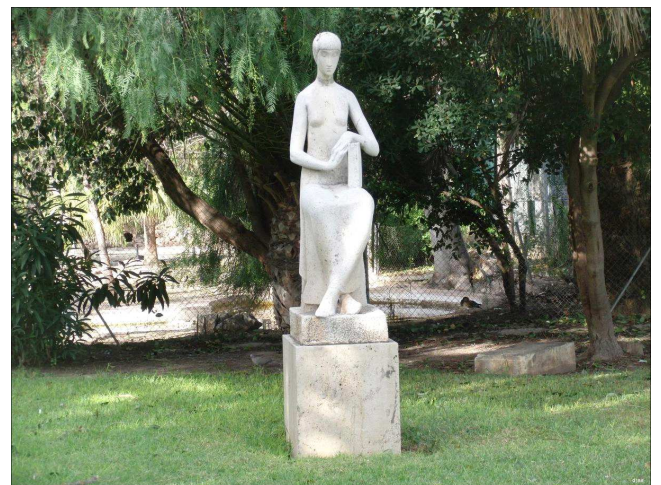
8. Vista interior del jardí / Vista interior del jardín



9. Excavació de les restes del Palau Real / Excavación de los restos del Palacio Real



10. Portada del Palau del marqués de Jura Real (Font: jdiezarnal.com) /
Portada del Palacio del marqués de Jura Real (Fuente: jdiezarnal.com)



11. Escultura Adolescent de José Esteve Edo (Font: jdiezarnal.com) /
Escultura Adolescente de José Esteve Edo (Fuente: jdiezarnal.com)

- ORDENACIÓ ESTRUCTURAL / ORDENACIÓN ESTRUCTURAL -**BÉ IMMOBLE DE RELLEVÀNCIA LOCAL (JARDI HISTÒRIC D'INTERÉS LOCAL) /
BIEN INMUEBLE DE RELEVANCIA LOCAL (JARDÍN HISTÓRICO DE INTERÉS**

Codi / Código: C2.45

9- JUSTIFICACIÓ O DELIMITACIÓ LITERAL I GRÀFICA DE L'ENTORN DE PROTECCIÓ DEL BÉ / JUSTIFICACIÓN O DELIMITACIÓN LITERAL Y GRÁFICA DEL ENTORNO DE PROTECCIÓN DE BIEN

El BRL, d'acord amb les determinacions de la legislació patrimonial vigent no precisa d'entorn de protecció posat que es troba inclòs en el B.I.C. Conjunt Històric de València. / El BRL, de acuerdo con las determinaciones de la legislación patrimonial vigente no precisa de entorno de protección puesto que se encuentra incluido en el B.I.C. Conjunto Histórico de Valencia

10- NORMATIVA D'APLICACIÓ / NORMATIVA DE APLICACIÓN**NORMATIVA SECTORIAL / NORMATIVA SECTORIAL**

- LLEI 4/1998. 11/06/1998. Presidència de la Generalitat Valenciana. Llei del Patrimoni Cultural Valencià i les seues modificacions. / LEY 4/1998. 11/06/1998. Presidencia de la Generalidad Valenciana. Ley del Patrimonio Cultural Valenciano y sus modificaciones
- LLEI 5/2014. 25/07/2014. Presidència de la Generalitat Valenciana. D'Ordenació del Territori, Urbanisme i Paisatge, de la Comunitat Valenciana LOTUP./ LEY 5/2014. 25/07/2014. Presidencia de la Generalidad Valenciana. De Ordenación del Territorio, Urbanismo y Paisaje, de la Comunitat Valenciana LOTUP
- DECRETO 62/2011, de 20 de maig, del Consell, pel qual es regula el procediment de declaració i el règim de protecció dels béns de rellevància local / DECRETO 62/2011, de 20 de mayo, del Consell, por el que se regula el procedimiento de declaración y el régimen de protección de los bienes de relevancia local
- LLEI 4/2006, de 19 de maig, de la Generalitat, de Patrimoni Arbori Monumental de la Comunitat Valenciana Valencià i les seues modificacions / LEY 4/2006, de 19 de mayo, de la Generalitat, de Patrimonio Arbóreo Monumental de la Comunitat Valenciana y sus modificaciones

NORMATIVA DEL PLA / NORMATIVA DEL PLAN

Hauran de complir-se les determinacions contingudes en les NNUU del PEP-Ciutat Vella i en especial les del Catàleg de proteccions / Deberán cumplirse las determinaciones contenidas en las NNUU del PEP-Ciutat Vella y en especial las del Catálogo de protecciones

CONDICIONS PARTICULARS / CONDICIONES PARTICULARES

- Qualsevol intervenció d'ordenació o urbanització tendrà a la recuperació de les característiques i elements que forma part del disseny original del jardí utilitzant per a açò la informació de la planimetria i cartografia històrica.
 - A més es tindran en compte les següents consideracions:
 - Adequació de l'estructura de propietats i parcel·les en el límit que recau al Museu Sant Pio V.
 - Es consideren elements impropis tots aquells que no formen part del disseny original del jardí o que no gaudisquen d'una protecció individualitzada. Aquests elements impropis deuen ser eliminats.
 - Els procediments i tècniques per a restauració i conservació de les escultures que constitueixen l'ornament del jardí històric, han de ser equivalents a les plantejades en la legislació patrimonial per als béns mobles inventariats.
 - Respecte al conjunt d'arbres existents en el jardí, s'estarà al que es disposa en la legislació específica, i en concret en la llei LLEI 4/2006, de 19 de maig, de la Generalitat, de Patrimoni Arbori Monumental de la Comunitat Valenciana.
 - Els projectes arqueològics a realitzar en aquests elements hauran d'incorporar "estudis d'arqueologia o estratigrafia mural" dels paraments per a l'estudi de l'origen, la construcció i l'evolució de l'immoble al llarg de la seua dilatada història.
- Cualquier intervención de ordenación o urbanización tenderá a la recuperación de las características y elementos que forma parte del diseño original del jardín utilizando para ello la información de la planimetría y cartografía histórica.
 - A demás se tendrán en cuenta las siguientes consideraciones:
 - Adecuación de la estructura de propiedades y parcelas en el linder recayente al Museo San Pio V.
 - Se consideran elementos impropios todos aquellos que no forman parte del diseño original del jardín o que no gozan de una protección individualizada. Estos elementos impropios deben de ser eliminados.
 - Los procedimientos y técnicas para restauración y conservación de las esculturas que constituyen el ornato del jardín histórico, deben ser equivalentes a las planteadas en la legislación patrimonial para los bienes muebles inventariados.
 - Respecto al conjunto de árboles existentes en el jardín, se estará a lo dispuesto en la legislación específica, y en concreto en la ley LEY 4/2006, de 19 de mayo, de la Generalitat, de Patrimonio Arbóreo Monumental de la Comunitat Valenciana.
 - Los proyectos arqueológicos a realizar en estos elementos deberán incorporar "estudios de arqueología o estratigrafía mural" de los paramentos para el estudio del origen, la construcción y la evolución del inmueble a lo largo de su dilatada historia.

UNA VEGADA APROVAT EL PEP Ciutat Vella, AQUESTA FITXA PARTICULARITZADA SUBSTITUEIX A LA FITXA DEL CATÀLEG ESTRUCTURAL DE BÉNS I ESPAIS PROTEGITS.

UNA VEZ APROBADO EL PEP Ciutat Vella, ESTA FICHA PARTICULARIZADA SUSTITUYE A LA FICHA DEL CATÁLOGO ESTRUCTURAL DE BIENES Y ESPACIOS PROTEGIDOS.